

Rysk olja och gas når Europa på raffinerade omvägar

Odile Benyahia-Kouider, Christophe Labbé
Le Canard Enchaîné, 12 oktober 2022

En rad omvägar och parallellkopplingar gör att Putin kan fortsätta att finansiera kriget i Ukraina med sina fossila bränslen. Allt med Bryssels välsignelse.

Som om ingenting hänt ...

Nära åtta månader efter den ryska invasionen fortsätter 3 miljarder kubikmeter rysk gas att levereras till Europa via två stora gasledningar. Den ena går genom Turkiet och den andra genom ... Ukraina.

Trots en skenbart obeveklig inställning fortsätter Bryssel, indirekt, att finansiera Putins krigföring.

Än märkligare: Ukraina inhöstar 1,3 miljarder dollar om året på den ryska gas som transporteras genom den gamla sovjetiska gasledningen *Brotherhood*. 2019 undertecknades ett kontrakt mellan Kyiv och Moskva och det fortsätter att gälla till 2024.

Siffrorna talar ett tydligt språk. EU, med Tyskland i täten, är fortfarande största kund när det gäller rysk fossil energi. Enligt det oberoende forskningscentret *Crea*, med energifrågor som specialitet, har Moskva sedan kriget började kammat in den oerhörda summan av 100 miljarder euro för leveranser av gas, olja och kol.

För närvarande - och sedan den 10 augusti - är det bara kolet som drabbas av handelsembargot. Gasen kan fortsätta att strömma helt fritt. EU-kommissionen aktar sig noga för att tala alltför högt om detta.

”Det var omöjligt att brutalt sätta stopp för leveranserna, utan att det skulle leda till stora problem för en del medlemsstater. Strategin har gått ut på att inte sätta upp gasen på listan över sanktioner men så drastiskt som möjligt minska importen”, säger en högt uppsatt EU-tjänstman till *Le Canard Enchaîné*.

Med den här lilla skillnaden: den gas som inte längre går till Europa omdirigeras i stället till i första hand Kina. Enligt kinesisk tullstatistik har Beijing ökat sin import av rysk gas med 30 procent sedan kanonerna började dåna i Ukraina (*The Wall Street Journal*, 3 oktober).

Beträffande oljan har Bryssel mycket riktigt annonserat ett embargo, men först från den 5 december för råolja och först nästa år för raffinerad olja.

Då måste man ändå vara i stånd att hitta metoder att sätta stopp för alla som ändå påträffas med händerna i oljeträget. Och det är relativt lätt att leka kurragömma mellan olika oljetankers. Något som blivit vanligt både med olja från Iran och Venezuela, två länder utsatta för USA:s embargo.

För att motverka de väntade restriktionerna håller Ryssland på att planera hur man ska kringgå dem. I första hand är det då Indien som suger upp rysk olja. Längre slukade New Delhi inte en droppe rysk råolja, men sedan i maj handlar det om 1 miljon fat om dagen - dvs en fjärdedel av landets oljeimport.

En annan lovande utväg för Moskva: Azerbajdzjan. Mellan januari och mars i år ökade denna kaukasiska diktatur sin oljeexport med 50 procent, till 610 000 fat om dagen. Bisarrt nog har landets egen oljeproduktion under samma tid minskat med 45 000 fat om dagen.

Vad ligger bakom det? Experterna misstänker att denna forna sovjetrepublik i all diskretion till Väst exporterar vidare den ryska olja man kunnat köpa till rabatterat pris.

(Översättning Björn-Erik Rosin.)